

HUISJE IN MIJN HART

Pedagogisch kinderboek over verschillende woonvormen

Lyona Rose

niño

Huisje in mijn hart

Pedagogisch kinderboek over verschillende woonvormen

Lyona Rose

ISBN 978 90 8560 410 5

NUR 847 / THEMA YXFF

© 2025 B.V. Uitgeverij SWP Amsterdam

Boekverzorging: Merel van Dam, Uitgeverij SWP i.s.m. Pauline Luiten

Illustraties en omslagontwerp: Pauline Luiten

Tekstcorrectie: Francien Homan

Niño is een imprint van Uitgeverij SWP.

Voor meer informatie: www.ninoboeken.nl

Tekst- en datamining van (delen van) deze uitgave is uitdrukkelijk niet toegestaan.

INHOUD

VOORWOORD. WAAR IS JE THUIS? EN WAT IS EIGENLIJK NORMAAL?	6
HOOFDSTUK 1. PAPA'S GEZOCHT	9
PLEEGZORG	
HOOFDSTUK 2. PIRAAT BRAM	17
GESCHEIDEN OUDERS	
HOOFDSTUK 3. VERDWAALDE OOIEVAARS	25
GEZINSHUIS	
HOOFDSTUK 4. TANTE ROOIBOS	33
NETWERKPLEEGZORG	
HOOFDSTUK 5. LEVENDE SCHELLEN	41
OVERLIJDEN	
HOOFDSTUK 6. MIJN MOEDER IS EEN KAMELEON	49
PSYCHISCHE STOORNIS	
HOOFDSTUK 7. ALLE KLEUREN	57
DONORSCHAP	
HOOFDSTUK 8. EEN GEHEIM RUIMTESCHIP	65
ZIEKENHUIS	
LESMATERIAAL	72

VOORWOORD

WAAR IS JE THUIS? EN WAT IS EIGENLIJK NORMAAL?

Voor ruim 16.000 pleegkinderen kunnen dit best ingewikkelde vragen zijn. Zij wonen (tijdelijk) ergens anders, omdat thuis wonen bij hun ouders niet gaat. Intussen voelt het pleeggezin vaak ook als een (tweede) thuis.

Maar hoe vertel je dat op het schoolplein of op de camping? Vinden andere kinderen het niet gek als je niet bij papa en mama woont? Want dat is toch voor iedereen normaal? Of niet?

In dit boek laat Lyona Rose met korte verhaaltjes zien dat er, naast opgroeien in een pleeggezin, heel veel verschillende soorten gezinnen zijn. Kinderen kunnen

twee mama's hebben, of ouders die gescheiden zijn, ze kunnen bij een tante wonen of samenwonen met andere kinderen in een groot gezinshuis. Uiteindelijk is het overal wel een beetje anders, en dat is prima. Want wat écht telt, is dat een kind zich ergens thuis kan voelen.

Voor pleegkinderen is het belangrijk om te weten waar ze aan toe zijn. Pas dan kunnen ze tot rust komen en zich verder ontwikkelen. Als thuis wonen bij papa en mama door omstandigheden niet kan, is het fijn als ze 'zo thuis mogelijk' kunnen opgroeien in een pleeggezin.

En als het goed gaat, hoeft een pleegkind niet te kiezen, maar kan het zich op meerdere plekken thuis voelen. Daarom zijn wij blij met de bijna 15.000 pleegouders die een tweede thuis bieden.

Huisje in mijn hart kan helpen om te praten over je thuis voelen en normaal willen zijn. Om vragen te stellen. Om elkaar beter te begrijpen. En vooral: om te laten zien dat iedereen een beetje anders is, en dat dat juist helemaal normaal is.

Lyona Rose is er met dit boek opnieuw in geslaagd om een ingewikkeld onderwerp als pleegzorg voor jonge kinderen begrijpelijk en bespreekbaar te maken.

Ik wens pleegouders en (pleeg)kinderen veel leesplezier toe!

Chantal Wittenberg

*Communicatieadviseur pleegzorg bij
Jeugdzorg Nederland*

SAMEN STERK

HOOFDSTUK 1.

PAPA'S GEZOCHT

‘Niet te lang de deur open laten staan! Dan komt er tocht binnen!’ Mama roept vanuit de slaapkamer door het raam naar beneden, naar de twee meisjes in de tuin. Het zijn Jasmijn en Nova. Ze rennen en zijn zo gezellig aan het spelen, dat ze mama niet horen roepen.

‘Maar als jij de tovenaars bent, dan kun je iedereen in een dier veranderen!’ Nova spreidt haar armen breed en rent een rondje om Jasmijn heen. ‘Ik wil dan een vogel zijn, en dan vlieg ik overal naartoe!’ Jasmijn zwaait met een stokje dat ze in de tuin heeft gevonden. Drie keer gaat ze ermee heen en weer. ‘Simsalabim-gegoochel, nu ben jij een vogel,’ zegt ze.

Nova springt op en neer en rent dan naar een hoek van de tuin. Jasmijn rent achter haar vriendinnetje aan, en samen klimmen ze op de grote trampoline die daar staat.

‘Waar ga jij naartoe vliegen?’ vraagt Jasmijn aan Nova terwijl ze samen lachend op en neer springen.

Nova denkt even na. Maar dan weet ze het. ‘Ik vlieg naar mijn moeder toe, als ik een vogel ben. Dan kan ik zien wat ze aan het doen is. Boodschappen doen, of misschien is ze wel aan het eten.’

Jasmijn stopt met springen. Ze frons haar wenkbrauwen en kijkt haar vriendinnetje vragend aan. ‘Je moeder is toch thuis? Ze is boven.’

Nova schudt lachend haar hoofd. 'Ja, mijn mama Yara is thuis. Maar mama Felicia niet. Die woont in een andere stad.'

Jasmijn gaat op de trampoline zitten. Ze heeft ineens geen zin om te springen. Ze begrijpt er niks van. Nova gaat ook zitten. Ze is het wel gewend dat kinderen haar dingen vragen over haar ene moeder en haar andere moeder. Zelfs volwassen mensen begrijpen er vaak niks van, in het begin. Nova moet het altijd goed uitleggen. Dat heeft ze al heel vaak moeten doen, als iemand niet begreep hoe het nou precies zat in het gezin van Nova.

'Waarom woont je moeder in een andere stad?' vraagt Jasmijn.

Nova krijgt een klein beetje buikpijn. De vragen die de kinderen en volwassenen aan haar stellen, zijn niet zo prettig voor haar. Maar ze wil Jasmijn wel graag vertellen hoe het zit. 'Mijn moeder en mijn vader konden niet zo goed voor mij zorgen. Toen ik een baby was, ben ik hier, bij mama Yara gaan wonen.'

Jasmijn denkt even na. 'Heb je dan twee moeders? Maar uit welke buik ben je dan geboren? Je kunt toch niet in twee buiken zitten als baby?'

Nova schiet in de lach en schudt haar hoofd. 'Nee, natuurlijk niet. Ik kom uit de buik van mama Felicia, maar mama Yara zorgt nu voor mij. En soms gaan we samen op bezoek bij mama Felicia.'

Jasmijn zucht en kijkt even naar het gras. Ze weet niet goed wat ze nu moet zeggen. Jasmijn woont 'gewoon' bij haar eigen papa en mama. Ze dacht dat dat 'gewoon' was. Hoe zou het eigenlijk zijn om ergens anders te wonen? En dan bedenkt ze een vraag: 'Maar waar is je vader dan?'

Nova haalt haar schouders op. 'Mijn eigen vader ken ik niet, en mama Yara is alleen. Dus wij wonen met z'n tweeën.'

'Vind je dat stom?' vraagt Jasmijn. Ze kijkt Nova voorzichtig aan.

Nova schudt haar hoofd. 'Nee, ik ben het gewend. Mama Yara is heel lief en ze zorgt goed voor mij. En misschien wordt ze een keer verliefd op een leuke man en dan heb ik weer een vader. Maar mama Yara weet niet of dat gebeurt, zegt ze.'

Jasmijn knijpt haar ogen half dicht. Dat doet ze altijd als ze heel diep wil nadenken. En dan heeft ze een goed idee. 'Ik weet het!' roept ze. Ze kijkt Nova met glimmende ogen aan. 'We zoeken een nieuwe papa voor jou!'

Nova schiet in de lach en drukt snel haar hand op haar mond.

'Dat is toch een goed idee?' roept Jasmijn. 'Dan kan jouw mama Yara verliefd zijn en dan heb jij een vader!'

Nova laat langzaam haar hand zakken. Misschien is dat best een goed plan. 'Maar waar vind je een nieuwe papa?' zegt ze.

Jasmijn komt dichterbij en fluistert in Nova's oor: 'Ik denk in de supermarkt. Papa's moeten ook boodschappen doen.'

De meisjes kijken elkaar met glunderende ogen aan.

'Een probleem: ik mag niet alleen naar de supermarkt van mijn moeder,' zegt Nova. Ze kijkt omhoog en ziet dat mama Yara op het balkon staat en de was ophangt. 'Kom, we vragen aan mijn moeder of we samen naar de supermarkt mogen. Ik neem een paar van mama's werkkaartjes mee en die geven we aan de leukste papa's die we tegenkomen.'

Jasmijn knikt enthousiast. De meisjes gaan naar binnen en ze rennen gelijk door naar boven. 'Mama, mogen wij naar de supermarkt?'

Mama Yara kijkt de meisjes verbaasd aan. 'Ik heb al boodschappen gedaan, toen jullie op school waren. We hebben niks meer nodig.' Mama Yara gaat verder met de was ophangen.

Nova kijkt onrustig om zich heen. Ze moet snel een plannetje bedenken. 'Mama, mag Jasmijn bij ons eten vanavond?'

Mama Yara glimlacht naar de meisjes. 'Tuurlijk mag dat. Maar dan moet Jasmijn eerst haar ouders bellen om te vragen of zij het ook goed vinden, oké?'

De vriendinnen knikken en bellen op de mobiel van mama Yara naar de mama van Jasmijn. Gelukkig mag Jasmijn blijven voor het avondeten!

'Bedankt mama, tot vanavond,' zegt Jasmijn.

Jasmijn hangt op en geeft de telefoon weer terug aan mama Yara.

'Nou, laat me raden... volgens mij mag het!' Mama Yara geeft Jasmijn een knipoog.

'Mogen we dan iets lekkers uitkiezen uit de supermarkt? Een toetje?' Nova kijkt haar moeder heel lief aan.

Mama Yara schudt lachend haar hoofd. 'Jullie willen graag naar de supermarkt, hè?'

De meisjes roepen allebei heel hard: 'Jaaaa!'

'Nou vooruit, als ik klaar ben met de was gaan we even naar de supermarkt. Dan mogen jullie een lekker toetje uitkiezen voor na het eten.'

Nova en Jasmijn lopen snel de slaapkamer uit, naar beneden.

'Nu moeten we de kaartjes van mijn moeder zoeken. Haar telefoonnummer staat erop. Dan kan de nieuwe papa haar bellen.' Jasmijn en Nova zoeken in de kast in de woonkamer. Maar ze kunnen de kaartjes niet vinden.

'Ik weet het,' fluistert Nova ineens. Ze wijst naar een deur. 'Dat is mama's werkkamer. Daar werkt ze, ze schrijft verhalen voor tijdschriften.'

'Gaaf,' zegt Jasmijn.

Samen lopen de meisjes naar de werkkamer. 'We moeten snel zijn, mama mag ons niet zien,' zegt Nova.

Jasmijn knikt en zachtjes doen ze de deur open.

Nova weet hoe de kaartjes van mama eruitzien. Ze zijn klein en hebben een roze randje. Op het kaartje staat de naam van haar moeder en haar telefoonnummer. 'Kijk, hier liggen ze!' Jasmijn steekt een kaartje omhoog dat ze in een bakje op het bureau zag liggen.

'Heel goed. We hebben er meer nodig,' fluistert Nova. Ze pakt nog vier kaartjes uit het bakje. 'Maar wat moeten we straks tegen al die papa's zeggen?' Nova kijkt Jasmijn twijfelend aan.

'Meiden! Waar zijn jullie? Ik ben zover!' Snel stoppen de vriendinnen de kaartjes in hun broekzak. Daarna lopen ze zo rustig mogelijk de woonkamer in.

'Oké meiden, trekken jullie je jassen aan?' Nova en Jasmijn lopen naar de kapstok.

'Wat een avontuur, hè?' fluistert Nova.

'Ja, een groot nieuw papa-avontuur...' zegt Jasmijn en ze moeten zachtjes lachen.

In de supermarkt is het druk. Nova en Jasmijn hoeven niet lang na te denken over het toetje. Ze lopen direct door naar de vriesbakken waar de ijsjes liggen.

'O kijk, die!' Jasmijn wijst naar een pak ijsjes in allerlei kleurtjes.

'Ja! Die ziet er lekker uit! Of deze!' Nova drukt met haar vinger op het glas waaronder ze een pak met mini-ijsbakjes heeft ontdekt. Er liggen zoveel ijsjes in de winkel, ze kunnen haast niet kiezen tussen al dat lekkers!

'Hebben jullie een keuze gemaakt?' vraagt mama Yara.

'Jij mag kiezen, Jasmijn, omdat jij vanavond de gast bent,' bedenkt Nova ineens. Jasmijn kiest de ijsjes met de kleurtjes. Nova en Jasmijn hebben er nu al zin in. 'Ik moet nog even een pakje thee hebben,' zegt mama Yara. Ze loopt een gangpad in en wenkt de meisjes dat ze mee moeten lopen.

'Dit is onze kans,' fluistert Nova. Samen rennen de meisjes de andere kant op. 'Kijk daar! Die papa heeft twee kinderen die net zo oud zijn als wij, denk ik...' Jasmijn wijst naar een lange man met